

[Inger Stilling Pedersen]

nogle i det offentlige system der gerne vil, men man føler det måske mere uforpligtende at komme til en institution af den slags.

Jeg er egentlig lidt ked af – og det kommer vi til senere på dagen – at ministeren nu fremsætter et forslag om, at staten ikke mere skal være ret meget med i forsorgshjemmene, der nu skal overgå til kommunerne. Jeg er meget, meget bange for, at prisen vil skulle betales af de svageste grupper, ikke fordi kommunerne ikke gerne vil, men fordi der hele tiden stilles sparekrav. Derfor håber jeg, at vi kan blive ved med at bevare den ordening, vi har i dag, samtidig med at vi ser på nogle af de andre gode ting, der netop er med i det forslag, som vi vender tilbage til.

Amterne prøver også at gøre det så godt som muligt, men også her kommer spareiveren ind, og det går så ud over de svageste, for man siger, at man nu hverken vil have overenskomst med KFUM eller Blå Kors, fordi man skal have en struktur, der omfatter det hele. Det lyder også meget godt, men står man så ikke netop i fare for at tabe de mennesker på gulvet, som vi taler om i dag? Hvad gør vi for dem? Det væsentligste, vi kan gøre her og nu, er selvfølgelig at give dem så mange tilbud som overhovedet muligt, og i den forbindelse kan vi nævne mange ting. Vi har forsorgshjem, der kan være meget gode, men er der altid en seng til en hjemløs? Kan man komme ind ganske uforpligtende, få en at snakke med, få en seng og måske komme i gang med noget?

Jeg tror, at det er en illusion at tale om, at det er et arbejdsløshedsproblem. Det er det måske startet med, men det drejer sig om, at disse mennesker kommer i gang med et eller andet, og på nogle af de institutioner, vi har i dag, engagerer man netop de mennesker, der kommer ind. En har måske været maler og kan være med til at male hus, en har været noget andet og kan gøre en indsats inden for sit område, og så får man pludselig værdi som menneske. Ligger hemmeligheden ikke i, at man skal have værdi som menneske? Enten du er posedame, prostitueret, eller hvad du ellers er, skal vi respektere dig som et menneske, der har værdi. Jeg håber, at debatten i dag ikke bare bliver ord, men at man vil gå ned under problemerne, f.eks. se på, hvad det er, der gør, at man får alkoholproblemer.

Jeg er også ked af, at man sparer på nogle af de steder, f.eks. Kriminalforsorgen, der kunne være med til at rette mennesker op, og måske i stedet støder dem ud i kulden. Jeg har sagt utallige gange herinde, at først den dag, vi lærer at se forholdet mellem kommune-, amts- og statsskatter, får vi sammenhæng i det, vi gør; den ene hånd ved ikke, hvad den anden gør. Jeg har spurgt sundhedsministeren, om hun vil garantere, at intet menneske lukkes ud fra en psykiatrisk afdeling, uden at det bliver lukket ud til noget. Vi har altså et ansvar for hinanden, og man kan ikke bare lukke ud til gaden og sige, at det ikke er ens bord. Hvis vi kan komme så langt, at Folketing, amtsråd og byråd har et fælles ansvar – også som mennesker har vi et ansvar over for vores medmennesker – tror jeg virkelig, at det kan lykkes. Kristeligt Folkeparti er i hvert fald parat til at være med og yde en indsats.

Lad os gerne snakke arbejdsløshed, for det er et enormt problem, men lad os også snakke lidt om, at mennesker har værdi, selv om de ikke står et eller andet sted fra 8 til 16; der er mange former for arbejde, man kan gøre, så man får værdi. Kristeligt Folkeparti er parat til at gøre en indsats, men vi kræver altså også, at det bliver til mere end ord, at man går bag problemerne og er villig til at se på de årsager, som gør, at folk kommer i den situation, som mange er kommet i.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Det glædede mig overordentligt at høre fru Inger Stilling Pedersens tale om alkoholproblemerne, for hvis man ville føre den alkoholpolitik, som vi er nogle stykker der har talt om herinde, kunne man komme helt ud i boligkvartererne og løse mange problemer derude, samtidig med at man også kunne komme på arbejdspladserne og få tillidsmændene med i et sådant arbejde og måske også få et samarbejde arbejdspladserne og patientforeningerne imellem. Det tror jeg kunne være en meget god ting, der kunne være med til at løse mange problemer, og derfor glædede det mig overordentligt at høre, at Kristeligt Folkeparti netop nævnte alkoholproblemerne under denne debat.

Jeg håber, at man kan tage det som et udtryk for, at Kristeligt Folkeparti også i praksis vil